

Sygn. akt IV U 1007/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 lipca 2015 r. (Nr (...))

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu J. S. przysługuje prawo do emerytury od dnia (...)2015r.

Sygn. akt: IV U 1007/15

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)2015r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu staż w wymiarze 4 lat, 2 miesięcy i 14 dni tj. okresy zatrudnienia od 18.08.1994 r. do 31.10.1994 r., od 01.01.1995 r. do 31.12.1998 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **J. S.** w dniu (...)2015 r. ukończył (...)rok życia. W dniu 6 lipca 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu staż w wymiarze 4 lat, 2 miesiące i 14 dni tj. okresy zatrudnienia od 18.08.1994 r. do 31.10.1994 r., od 01.01.1995 r. do 31.12.1998 r. w (...) S.A. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat decyzją z 16 lipca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 16.07.2015 r. – k.33 akt emerytalnych).

Ubezpieczony w okresie od 31.05.1978 r. do 31 marca 1992 r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montażysty (świadczenie pracy – akta osobowe). Dnia 31 maja 1978 r. J. S. zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony i powierzono mu obowiązki montażysty konstrukcji żelbetowych (umowa o pracę - akta osobowe). Od dnia 01 lipca 1984 r. J. S. otrzymał angaż ze stanowiskiem montażysta – spawacz, a mimo tego faktycznie wykonywał pracę montażysty jak wcześniej. Podobnie w aktach osobowych znajduje się również angaż z dnia 1 kwietnia 1988 r. ze stanowiskiem spawacz, natomiast faktycznie ubezpieczony pracy spawacza nigdy nie wykonywał. Uprawnienia na spawacza ubezpieczony nabył dopiero pracując w P.- (...). W pozostałych angażach za cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) widnieje stanowisko montażysta (akta osobowe). Faktycznie przez cały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. J. S. pracował na stanowisku montażysty pracując na wysokości przy montażu płyt żelbetowych w blokach mieszkalnych do 10 pięter. J. S. pracował w brygadzie czteroosobowej razem z operatorem żurawia, który za pomocą dźwigu podawał płyty żelbetowe, aby montażysty i spawacz, który był w brygadzie mogli je zestawić i zmontować. J. S. pracę montażysty wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy również zimą, kiedy to do zaprawy, aby wiązała dodawało się specjalny środek wiążący zaprawę przy niskich temperaturach. Zdarzało się również, że względu na znaczny spadek temperatur prace przy montażu płyt żelbetowych w okresie zimowym były przerywane, wtedy montażysty szli na urlop wypoczynkowy, albo pracowali przy montowaniu balustrad na balkonach w budowanych blokach, takie sytuacje zdarzały się jednak rzadko (zeznania ubezpieczonego k. 12 i świadków: M. K. k.11v, Z. W. k. 11v).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których

praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 2 lipca 2015 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych pracując, poza okresem uznanym przez organ rentowy, w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w okresie od 31 maja 1978 r. do 31 marca 1992 r. (13 lat, 10 miesięcy i 1 dzień) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako monter konstrukcji żelbetonowych na wysokości.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie od 31 maja 1978 r. do 31 marca 1992 r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako monter konstrukcji żelbetonowych montując płyty w blokach dziesięciopiętrowych. Charakter wykonywanej pracy przez ubezpieczonego potwierdzają dokumenty znajdujące się w jego aktach osobowych za okres zatrudnienia w (...) oraz dowód z zeznań świadków: M. K. i Z. W., którzy razem z ubezpieczonym pracowali w spornym okresie zatrudnienia, w tym Z. W. na stanowisku montażysty w tej samej brygadzie co ubezpieczony. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań wymienionych świadków oraz dowód z przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony. Wymienione dowody są spójne, logiczne, korespondują ze sobą oraz z dokumentacją znajdującą się w aktach pracowniczych.

W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze montażysty konstrukcji żelbetonowych na wysokości w wymienionym powyżej zakładzie pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 5 (prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A, Dziale V poz. 5 pkt 2 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty - monter konstrukcji żelbetonowych i prefabrykowanych na wysokości. Sporadycznie wykonywana przez ubezpieczonego praca w okresie zimowym przy montażu balustrad balkonowych również stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale V poz. 5 pkt 1 załącznika do w/w zarządzenia, bowiem zgodnie z niniejszym punktem pracą w warunkach szczególnych jest również praca montera urządzeń metalowych na wysokości, a niewątpliwie, takim urządzeniem są balustrady balkonowe.

Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w wymienionym w stanie faktycznym zakładzie pracy pracę montażysty konstrukcji żelbetonowych na wysokości. Wykonywał tą pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, o czym świadczy przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe.

Okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) – 13 lat, 10 miesięcy i 1 dzień razem z ze stażem pracy w warunkach szczególnych uznanym przez organ rentowy – 4 lata, 2 miesiące i 14 dni daje łączny staż pracy w warunkach szczególnych – 18 lat, 15 dni na datę 1 stycznia 1999 r. Powyższe powoduje, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. S. przysługuje prawo do emerytury od (...)r. tj. od uzyskania przez ubezpieczonego (...)roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.